

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Добрич, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Боряна Тр. Х.
като разглежда докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20233230101592 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба с правно основание чл.108 ЗС, подадена от А. Р. П., ЕГН-*****, от гр.Добрич, ул.“Дунав, №1, вх.А, ет.4, ап.8, чрез адв.С. Х. против К. П. С., ЕГН-*****, от гр.Д., ул.“****“ №***, ет.***, ап.***.

Изложено е в молбата, че ищецът, след като на 19.06.2023г. успял да се снабди с

препис от смъртния акт на завещателя си, отишъл за обявяването на саморъчното завещание В. Д. С.а при Нотариус Р. Г., вписан в регистъра на Нотариалната камара под № 330 с район на действие Районен съд Добрич.

В изпълнение на процедурата е съставен протокол за обявяване на саморъчното завещание с регистрационен № 3952/02.08.2019г., нотариално дело № 9 от същата дата на Нотариус Г. Така обявеното завещание съдържа частни завещателни разпореждания в полза на ищеца като заветник на притежаваните от завещателя земеделски земи, подробно изброени в него, находящи се в село Ц., общ. Д., обл.Д., а именно:

- Нива с площ от ***дка, в местността „***“, четвърта категория, имот с № ***, описан в нотариален акт №65, том VI, рег. N 5536, дело № 643/2001 г. на нотариус Ц. А. с рег. № 84 в НК, съставляващ по кадастралната карта и кадастралните регистри Поземлен имот с кадастрален идентификатор *** по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д., в местността «***», при граници и съседи:***

- Нива с площ от *** дка, в местността „***“, четвърта категория, имот с № ***, описан в нотариален акт №186, том II, дело № 763/1998г. на Нотариус

при Районен съд Добрич К.К., съставляващ Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д., в местността „***“, при граници и съседни: ****

- Нива с площ от ***дка, в местността „***“, трета категория, имот с № ***, описан в договор за доброволна делба от 21.04.2006г., представен по преписката на завещанието, съставляващ по кадастралната карта и кадастралните регистри два имота образувани от разделянето на завещания имот, както следва: Поземлен имот с кадастрален идентификатор *** по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д., в местността „***“, при граници и съседни: ***

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц.,общ. Д., обл.Д., в местността „***“, с начин на трайно ползване: Нива, площ *** кв. м, стар номер *** и стар идентификатор ***, съгласно Заповед за одобрение на КKKP № РД-18-601/ 31.10.2017 г. на ИД на АГКК, при граници и съседни: ***

След обявяване на завещанието ищецът предоставила за вписване в Имотния регистър воден при Агенция по вписванията саморъчното завещание и установил, че са извършени разпореждания с конкретните земеделски земи, които са му завещани. По силата на два договора за покупко-продажба, извършени между П. Д. С. като продавач и К. П. С. обективирани в нотариални актове, както следва: нотариален акт № 6, том III, дело № 198/01.06.2023г., рег.№ 3334 на Нотариус Е. З. вписана в регистъра на Нотариалната камара под №653 с район на действие Районен съд Д., вписан под №80, том XI, дело №1796, вх.рег. № 4405/ 01.06.2023г. на СВ Д. при АВ С. и нотариален акт № 104, том II, дело № 145/21.04.2023г., рег. № 2387 на Нотариус Е. З., вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 653 с район на действие Районен съд Добрич, вписан под №122, том VIII, дело №1273, вх.рег. № 3186/21.04.2023г. на СВ Д. при АВ С., два от завещаните недвижими имоти са продадени, а именно:

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц.,общ. Д., обл.Д., в местността „***“;

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц.,общ. Д., обл. Д., в местността „***“.

Твърди се че ищецът е лишен от възможността да ползва описаните по – горе недвижими имоти, както и плодовете отделени от тях, поради обстоятелството, че същите

без годно правно основание се ползват и владеят от ответника.

Счита, че е налице основанието за обезсилване на двата нотариални акта, тъй като извършеното нотариалното удостоверение е неистинско.

При горните фактически твърдения ищецът предявява искове съдът да постанови решение, по силата на което да признае за установено в отношенията между страните на основание чл. 108 от ЗС, че ищецът А. Р. П. ЕГН ***** от гр. Д., ул. „***“ № ***, вх.***, ет.***, ап. *** е собственик на процесиите имоти, а именно:

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц.,общ. Д., обл.Д., в местността „***“;

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КККР на с. Ц., общ. Д., обл. Д., в местността „***“.

Отправя се искане със съдебното решение да бъде осъден ответника да предаде на ищеца владението върху имотите, както и съдът да обезсили извършените сделки за покупко продажба на поземлени имоти, обективирани с нотариален акт № 6, том III, дело № 198/01.06.2023г., рег. № 3334 на Нотариус Е. З. вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 653 с район на действие Районен съд Добрич, вписан под №80, том XI, дело №1796, вх.рег. № 4405/ 01.06.2023г. на СВ Добрич при АВ София и с нотариален акт № 104, том II, дело № 145/21.04.2023г., рег. № 3334 на Нотариус Е. З., вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 653 с район на действие Районен съд Добрич, вписан под №122, том VIII, дело №1273, вх.рег. № 3186/21.04.2023г. на СВ Добрич при АВ София, по силата на които ответникът е придобил правото на собственост върху процесните имоти от несобственик.

В исковата молба е отправено искане ответника да заплати сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В законоустановения срок е депозиран отговор от ответника, който посочва че депозираният иск е допустим, основателен, възразява срещу твърденията че и уведомен за завещателни разпореждания и че техните родители не били в близки отношения.

Сочи че лелята, собственик на процесните имоти никога не е споделяла за завещателните си намерения и не е искала имотите да се продават, а да останат в семейството. В последствия ответника узнал, че наследодателката извършила разпореждане с апартамента си по отношение на трето лице и чрез исковата молба, разбира и за завещаването на нивите. Твърди, че до датата на сделката му не е имало вписано завещание и по никакъв начин ищецът не ги е уведомил.

В тази връзка прави ПРИЗНАНИЕ НА така предявения иск, и тъй като с поведението си не е дал повод за завеждане на делото, прави искане да бъде осъден

ищеца да му възстановени сторените разноски, а именно за адвокатски хонорар.

Добричкият районен съд,като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявените обективно съединени искове са с правно основание чл. 108 от ЗС. От ответната страна се признават исковете. В открито съдебно заседание ищцовата страна отправя искане съдът да се произнесе с решение при признание на иска.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността, при признание на иска от ответника, ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да постанови решение. Признанието на иска е заявление от страна на ответника, че правното твърдение на ищеца, заявено в исковата молба отговаря на действителното правно положение. Това като последица

води до съвпадение на правните твърдения на двете страни. От процесуална гледа точка признанието на иска от страна на ответника може да доведе до прекратяване на съдебното дирене и произнасяне на съда по съществото на спора, ако ищецът е направил искане за това /чл.237,ал.1 ГПК/. В този случай съдът е длъжен да се произнесе с решение съобразно признанието без да обсъжда в мотивите си доказателствата, като е достатъчно да посочи, че постановява решение си само въз основа на направеното признание.

Съдът намира, че в настоящия случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237 ал.1 от ГПК. В отговора на исковата молба ответникът е направил изрично изявление за признание на иска. Спазени са и изискванията на чл.237, ал.3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. Съдът е съобщил в присъствието на страните за приетия от него ред за разглеждане на делото, които не са възразили.

С оглед направеното признание на исковете, съдът намира, че предявените искове са основателни и доказани, поради което следва да бъдат уважени. По изложените съображения, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл. 237 ал.2 ГПК не излага мотиви за това.

По искането за отмяна на нотариалните актове: основава се на разпоредбата на чл. 537, ал. 2. Това искане само по себе си не представлява самостоятелен иск, а съдът се произнася при успешно проведен иск за установяване или ревандикиране правото на собственост. Когато по исков ред се установи, че продавачът по договора не е бил носител на вещни права, поради което договорът не е транслирал такива в полза на купувача, за съдът не възниква задължение да отмени съставения нот. акт., тъй като това би довело до заличаване на сключения договор. С този договор са възникнали облигационни правоотношения и заличаването му би довело до невъзможност за реализирането им. Купувачът би бил лишен от възможността да иска разваляне на договора и връщане на даденото на отпаднало основание, както и заплащане на неустойка, ако такава е била уговорена.

В този смисъл искането за отмяна на двата нотариални акта, по силата на които ответникът е закупил процесните имоти е неоснователно. Легитимиращия ефект на тези актове ще отпадне с отбелязване на Решението по настоящото дело.

По отношение искането на ищеца за присъждане на разноски: Ответната страна е направила възражение основано на чл.78 ал.2 от ГПК. Разпоредбата на чл.78 ал.2 ГПК предвижда, че разноските се възлагат върху ищеца, ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска.

В разглеждания случай ответникът е признал исковете и решението е постановено по реда на чл.237 ал.1 ГПК, без да са изложени мотиви по същество на спора. Спорен остава въпросът дали ответниците с поведението си са дали повод за завеждане на иска и настоящия съд счита, че отговорът на този въпрос е положителен. Извънпроцесуалното поведение на ответника е довело до необходимост от предявяването на иска. Последния е закупил

недвижимите имоти, за което са съставени нотариален акт № 6, том III, дело No 198/01.06.2023г., рег. № 3334 на Нотариус Е. З. вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 653 с район на действие Районен съд Добрич, вписан под №80, том XI, дело №1796, вх.рег. № 4405/ 01.06.2023г. на СВ Добрич и нотариален акт № 104, том II, дело № 145/21.04.2023г., рег. № 3334 на Нотариус Е. З., вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 653 с район на действие Районен съд Добрич, вписан под №122, том VIII, дело №1273, вх.рег. № 3186/21.04.2023г. на СВ Добрич.

Тъй като нотариалният акт легитимира ответниците пред трети лица като собственици на имотите, принадлежащи на ищеца, е възникнала нужда действителните собственици да предявят ревандикационния иск, както за установяване на правата им, така и за връщане владението на имотите, щом иска за предаването му е признат. В съдебната практика безпротиворечиво се приема, че когато сезирането на съда е условие за упражняване на субективни права на ищеца, признанието на иска не е достатъчно, за да се освободи ответникът от отговорността за разноски (така определение № 111 от 14.03.2016 г. на ВКС по ч. гр. д. № 815/2016 г., III г. о., определение № 709 от 28.12.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 592/2012 г., I г. о.). Без значение е дали извънпроцесуалното поведение на ответниците е добросъвестно или не. В този смисъл съдът не следва да обсъжда приетите гласни доказателства относно знанието на ответниците за завещателното разпореждане.

Предвид горното, следва да се приеме, че ответниците са дали повод за завеждане на делото, поради което чл.78 ал.2 ГПК не намира приложение. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ищецът има право на поискани и доказани разноски.

Съгласно представения списък по чл.80 ГПК, направените от ищеца разноски са в размер на 162,24 лева държавна такса и 1000лева адвокатско възнаграждение.

Дължимата държавна такса за производството е в размер на 100лв. Тази сума следва да се възложи в тежест на ответника, а разликата от 62,24лв. като недължима подлежи на възстановяване от ищеца, след посочване на банкова сметка за превеждането и. На ищеца следва да се дадат указания, че при непособване на банкова сметка за превод на сумата в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, сумата ще бъде преведена в държавния бюджет на осн. чл.82 от ГПК.

В открито съдебно заседание е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. За предявените два обективно съединени иска, минималното възнаграждение по Наредба за минималните възнаграждения на адвокатите възлиза на 1005,59лв. Договореното и заплатено от ищеца възнаграждение е под този размер, поради което възражението по чл.78 ал.5 от ГПК е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.237, ал.1 във вр. с ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на К. П. С., ЕГН-*****, от гр.Д., ул. "****" №***, ет.***, ап.***, че А. Р. П., ЕГН-*****, от гр.Д., ул. "****", №***, вх.***, ет.***, ап.***, е собственик на следните недвижими имоти:

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д., в местността „****“, с начин на трайно ползване: Нива, площ *** кв. м, стар номер *** и стар идентификатор ***, съгласно Заповед за одобрение на КKKP № РД-18-601/ 31.10.2017 г. на ИД на АГKK, при граници и съседни: ***;

- Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д. с начин на трайно ползване Нива с площ от *** дка, в местността „****“, четвърта категория, имот с № *** по КВС, при граници и съседни: ***

ОСЪЖДА К. П. С., ЕГН-*****, от гр.Д., ул. "****" №***, ет.***, ап.***, да предаде на А. Р. П., ЕГН-*****, от гр.Д., ул. "****", №***, вх.***, ет.***, ап.***, владението върху следните недвижими имоти:

-Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д., в местността „****“, с начин на трайно ползване: Нива, площ *** кв. м, стар номер *** и стар идентификатор ***, съгласно Заповед за одобрение на КKKP № РД-18-601/ 31.10.2017 г. на ИД на АГKK, при граници и съседни: ***

- Поземлен имот с кадастрален идентификатор ***, по КKKP на с. Ц., общ. Д., обл.Д., с начин на трайно ползване Нива с площ от *** дка, в местността „****“, четвърта категория, имот с № *** по КВС, при граници и съседни: ***

ОСЪЖДА К. П. С., ЕГН-*****, от гр.Д., ул. "****" №***, ет.***, ап.***, да заплати на А. Р. П., ЕГН-*****, от гр.Д., ул. "****", №***, вх.***, ет.***, ап.*** сторените разноси в производството в размер на 100лв. държавна такса и 1000лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Указва на ищеца, че сумата от 62,24лв. като недължима подлежи на възстановяване след посочване на банкова сметка за превеждането и. При непосочване на банкова сметка за превод на сумата в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, сумата ще бъде преведена в държавния бюджет на осн. чл.82 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____